

EXPRESS

WIECZORNY ILUSTROWANY.

ROK VI | IODZ ŚRODA, 7-GO MARCA 1928 ROKU.

CENA NUMERU 20 GRISZY.

NR. 67

Po wyborach do Sejmu. Rewja posłów nowoobranego parlamentu.

Warszawa, 7 marca.

Z przewidzianego zestawienia nazwisk nowowybranych posłów wytworzyć sobie można już pewien obraz przyszłego Sejmu.

Niezmiennie licznie reprezentowany będzie świat dziennikarski w przyszłym Sejmie. Wejda tam z listy nr. 1 Tomasz kiewicz („Głos Prawdy”), Gwiżdż („Gospodarz Polski”), Pochmarski („Nowa Reforma”), Mackiewicz („Słowo” — w Wilnie), Wołoszynowski („Przegląd Wotyński”) i Piasecki.

Z listy nr. 2 Niedziałkowski i Dubois („Robotnik”), Kaczanowski. Z listy nr. 3 Róg („Wyzwolenie”). Z listy nr. 10 Dąbski. Z listy nr. 18 Pankratz („Volksstimme” — w Bydgoszczy). Z listy nr. 24 Stronicki („Warszawianka”). Z listy nr. 25 Kulerski („Gazeta Grudziądzka”), Liezbę tych

14 dziennikarzy

powiększą jeszcze red. Dąbrowski Marjan („Ilustr. Kurj. Codz.”) z listy państwowej i ewentualnie red. Walewski („Epoka”) — obaj z listy nr. 1.

Literatura nie ma swego przedstawiciela, jest natomiast

jeden muzyk

Mazurkiewicz, b. prezes Zw. artystów scen polskich wybrany z listy nr. 1 w okręgu Kielec.

Druga bardzo poważna grupa będą stanowili najbliżsi współpracownicy Marszałka Piłsudskiego w wojsku. Są to generałowie Górecki i Galica, pułkownicy Sławek, Pieracki i Maciesza, oraz z listy państwowej pułk. Koc Adam. Tu zaliczyć należy także i b. wojskowych ministra ppłk. Miedzińskiego oraz majorów Kościakowskiego i Polakiewicza.

Najwyższe sfery rządowe reprezentują: ministrowie Czechowicz (wybrany w 2 okręgach Włocławek i Łódź, gdzie ustąpił mandat posła Waskiewiczowi z N. P. R. Lewica), Komocki, Kwiatkowski i wiceminister Jarczyński.

Sfery uniwersyteckie mają 6 swoich przedstawicieli w osobach profesorów Makowskiego (nr. 1) i Rybarskiego (nr. 24) z Warszawy; Krzyżanowskiego (nr. 1) z Krakowa oraz Dąbrowskiego, Paczkowskiego i Winarskiego (nr. 24) z Poznania.

Będzie także w sejmie przedstawiciel młodzieży akademickiej, Ignacy Mularczyk z listy Wyzwolenia, podany jako student medycyny (prawdopodobnie „Żelazny”).

Smiały napad bandycki pod Łodzią.

Łódź, 7 marca.

We wsi Zalewa pod Łodzią miał miejsce smiały napad bandycki.

W nocy do zagrody Aleksandra Kurbisza dokonano włamania czterech osobników. Gospodarz usłyszał podejrzane szmery i wszczął alarm.

Bandyci związali go wówczas sznurami i pobili grubymi pałkami do utraty przytomności.

Wkrótce po ich ucieczce sąsiedzi zawiadomili policję o napadzie.

Zarządzono energiczny posąg, który nie dał jednak pozytywnych rezultatów.

Oryginalną stroną wyborów nie-dzielną jest fakt, że b. wicemarszałek Bojko uzyskał z listy nr. 1 mandat poselski aż w 7-miu okręgach Małopolski, z czego oczywiście zatrzyma tylko jeden.

B. marszałek Trampezyński został wybrany z listy nr. 24 w 4 okręgach (3 w Wielkopolsce i 1 w Kongresówce), a b. poseł Keriancy w 3 okręgach śląskich.

Wśród nowowybranych posłów są 4 grupy imienników.

Trzej Dąbrowscy, w tem dwaj Stefanowie, profesor uniwersytetu (nr. 24) i b. starosta (nr. 25) — oraz Marjan Dąbrowski, redaktor.

Dwaj Debsey — Jan b. wicemarszałek (nr. 25) i Aleksander b. wojewoda (nr. 24) oraz Dąbski Jan, b. wiceminister (nr. 10).

Dwaj Bittnerowie — Wacław b. poseł (nr. 24) i komunista z Łodzi.

Dwaj Wojtowicze — Władysław b. poseł (nr. 1) i Stanisław (Chłopska Samopomoc) — obaj dawni członkowie Stronnictwa Chłopskiego.

Ktośby studiować chciał grę słów w nazwiskach nowych posłów, ten natknął się najpierw na fakt, że w Sejmie zasiadają... na ławach Wyzwolenia — Jan Król.

Do sejmu wchodzi też Czech, ale nie z nad Weławy, lecz z pod Pilzna w Małopolsce Zachodniej lista nr. 10).

Nazwiska, które spotykamy na kartach zoologii, noszą posłowie Łoś (25), Gawron (13), Wrona (10), Pajak (2), Żuk (22), Kot (1), Okoń (12) i t. p.

Możnaby z nich ułożyć całą legendę o pustyni i puszczy...

12 pasażerów rannych podczas strasznej katastrofy autobusowej.

Warszawa, 7 marca.

Na szosie pod Raszynem doszło wczoraj po południu do katastrofy samochodowej, w której zostało rannych kilkanaście osób.

Z Grójca podążały do Warszawy dwa autobusy pasażerskie.

W odległości 2 km. od Raszyna autobus nr. 12449, prowadzony przez kierowcę Jana Fijołkę zwał się z autobusem nr. 63044, prowadzonym przez szofera Juliana Krzyżanowskiego.

W momencie wymijania Krzyżanowski pomimo sygnałów Fijołka nie ustępował z drogi wskutek czego autobus nr. 12449 skręcił nagle w bok tak niefortunnie, że wpadł do rowu i wywrócił się do góry kołami.

Cieżarem samochodu przygnieceniu zostali wszyscy pasażerowie w liczbie 18-tu.

Dwunastu pasażerów zostało rannych w tym 7 ciężko.

Rannych przewieziono sanitarkami do granic Warszawy.

Na szosę raszynską przybyły wkrótce karetki pogotowia ratunkowego, które udzieliło ofiarom katastrofy pierwszej pomocy.

Rannych odwieziono następnie częściowo do szpitala Dz. Jezus, częściowo zaś do szpitala na Czystem.

Akcją ratunkową z ramienia policji kierował na miejscu specjalnie przybyły z Warszawy podkomisarz Wagner.

Poderżnęła gardło narzeczonemu. Krwawa tragedia miłosna w Częstochowie.

Częstochowa, 7 marca.

Wczoraj o godz. 7.30 rano niejaka Antonina Jachura, spotkawszy koło swego domu przy ulicy Piotrkowskiej nr. 3 swego byłego narzeczonego Zygmunta Macha zaprosiła go do mieszkania.

Gdy tam usłyszała z ust Macha, że

nie uważa jej więcej za swą narzeczoną, w przystępie rozdrażnienia poderżnęła brzytwą Machowi gardło, a następnie w zamiarze samobójczym wypila znaczną dawkę kwasu solnego. Macha w stanie ciężkim przewieziono do szpitala Panny Marii. Jachorównę umieszczono w drugim szpitalu.

Nadużycia w P.K.U. Aresztowanie wśród wojskowych we Lwowie.

Lwów, 7 marca.

W lwowskim P. K. U. wykryte zostały nadużycia poborowe, popełniane przez pewnego sierżanta, przy pomocy dwóch innych osób wojskowych, których nazwiska władze pokrywają tajemnicą. Osuści dostarczali zainteresowanym za opłatą książeczek wojskowych kategorii „C” z oryginalnymi podpisami kierownika P. K. U., otrzymanymi w drodze oszukańczej. Wszyscy trzej zostali aresztowani. Aresztowano również kilku klientów szalbierskiej spółki.

Skazany na wyższą karę niż żądał prokurator.

Katowice, 7 marca.

Sąd okręgowy wydał sensacyjny wyrok w sprawie ślusarza Dubiańskiego, oskarżonego o pięciokrotne włamanie.

Prokurator domagał się 7 lat więzienia, sąd jednak ze względu na 18-krotną recydywę Dubiańskiego skazał go na 15 lat ciężkiego więzienia.

Grypa w Japonii.

Tokio, 7 marca.

W całej Japonii szerzy się z ogromną gwałtownością epidemia grypy, jakiej nie pamiętają jeszcze w tym kraju.

Zamach na b. cesarzową Zytę.

Madryt, 7 marca.

W Bilbao aresztowano Antoniego Rementaria, znanego działacza komunisty cznego za napad na b. cesarzową Zytę. Rementario strzelał do cesarzowej, lecz rewolwer zawiódł, wobec czego sięgnął po kamienie leżące przy gościńcu i obrzucił nimi automobil, który nieszcześliwym zbiegiem okoliczności wskutek defektu motoru, musiał się zatrzymać.

Cesarzowa Zyta wyszła cała z onresii, zamachowca ubezwładniono i oddano w ręce policji.

Obleźony bandyta Odebrał sobie życie w czasie walki z policją.

Równe, 7 marca.

Patrol policjiny natknął się pod wsią Biała na podejrzanego osobnika, który na widok policyjny wy dobył rewolwer i ostrzeliwując się, rzucił do ucieczki.

Bandyta, jak się następnie okazało, Józef Kwiatkowski wpadł do pierwszej z brzegu chaty, steroryzował mieszkańców i wyrzucił ich z izby, sam zaś zabarykadował się i otworzył gwałtowny ogień na policję. Ostatnim nabojem sam pozbawił się życia.

Samobójstwo młodego rabina.

Warszawa, 7 marca.

Z okna czwartego pietra domu przy ul. Grochowskiej 25, wyskoczył wzoraj po południu na podwórzu 19-letni rabin Hersz Nomborg (Grochowska 34), syn rabina Kamionka - Dawida Nomborga.

Przybyły na miejsce lekarz pogotowia stwierdził zgon.

O godzinie 8 wieczorem samobójcę pochowano na cmentarzu żydowskim.

Przyczyną rozpaczliwego kroku nieporozumienia rodzinne.

Nabity na tyczkę zmarł po męczarniach.

Bydgoszcz, 7 marca.

Właściciel młyna w Koluszu, Kulicki, spadł z drzewa tak nieszcześliwie, iż wbiła mu się w plecy tyczka chmielowa, ustawiona pod drzewem.

Nieszcześliwy zdołał dowiec się do znajdującego się w pobliżu domu, gdzie zmarł po kilkunastogodzinnych męczarniach.

Zatrucie gazem światłym

Łódź, 7 marca.

W mieszkaniu Fiszerów przy ulicy Franciszkańskiej 20 uległa zatruciu gazem światłym służąca Stanisława Pietrzyńska.

Dziewczynę w stanie nieprzytomnym przewieziono do szpitala św. Józefa.

Jak ustalono wypadek został spowodowany nieostrożnością służącej, która udajac się na spoczynek zapomniała zakręcić kurek od lampy gazowej.

Dziecko pozostawione bez opieki ciężko się poparzyło.

Łódź, 7 marca.

Przeraźliwe krzyki dziecka zaalarmowały lokatorów domu przy ulicy Żeromskiego 78.

Jak się okazało, półtoraroczna Sula Finkelsteinówna, pozostawiona w mieszkaniu bez żadnej opieki oblała się gorącym płynem, wskutek czego doznała dotkliwych poparzeń całego ciała.

Pogotowie pozostawiło dziecko pod opieką rodziny w stanie poważnym.

Krwawa bójka.

Łódź, 7 marca.

Krwawa bójka wynikła wczoraj w bramie domu przy ulicy Głównej 61. Józef Kent, bezrobotny zamieszkały przy ulicy Kilińskiego 171, otrzymał ciężką ranę piersi, zadana nożem.

Tunel podmorski Gibraltar-Marokko

Może być gotowy za 5 lat kosztem 80 milionów dol.

Czy istnieje połączenie podmorskie Afryki z Hiszpanią?

Myśl o tunelu podmorskim wcale nie jest nowa, już bowiem od lat stu mówi się o konieczności połączenia przy pomocy tunelu Francji z Anglią. Ponieważ obecna technika poczyniła postępy niebywale, więc przeprowadzenie takiego tunelu pod kanałem La Manche nie stanowiłoby nic szczególnie trudnego.

Wprawdzie sfinansowanie tak bardzo kosztownych robót również dałoby się łatwo przeprowadzić, z uwagi choćby na fakt, że tunel dawałby olbrzymie dochody; jeśli więc dotąd plan ten nie został przeprowadzony, jest to wyłącznie skutkiem niechęci anglików co do myśli połączenia ich z lądem europejskim.

Inny natomiast plan tunelu ma nietylko zwolenników, lecz poprostu gorących entuzjastów. Mowa o projekcie połączenia Europy z Afryką przez przekopanie tunelu z Gibraltaru do Ceuty, a więc pod cieśniną Gibraltarską.

Hiszpania, której zamożność bardzo się wskutek neutralności podczas wojny wzmogła i która ma obecnie poważne interesy w Marokku, pragnie gorąco tego tunelu. Znajduje on zresztą licznych zwolenników i we Francji. Niechcym okiem patrzy na plan taki Anglia, której stanowisko polityczne i wojskowe wymaga utrzymania stanu obecnego w cieśninie Gibraltarskiej.

Dziś Anglia, usadowiona w twierdzy Gibraltar, na południu Hiszpanii, ma w dużym stopniu możliwość kontrolowania żeglugi śródziemnomorskiej, po przeprowadzeniu zaś tunelu znaczenie tej twierdzy spadłoby niemal do zera.

Mimo niezadowolenia Anglii projekt tego tunelu żywo omawiany jest w Madrycie, Barcelonie i Paryżu; przygotowano już opracowane w najdrobniejszych szczegółach plany robót; hiszpańsko-francuskie konsorcjum gotowe jest dostarczyć środków na budowę tunelu, który ma kosztować około 80 milionów dolarów, wykonanie wszystkich robót pochłonęłoby około 5 lat.

Długość tunelu wyniosłaby około 50 kilometrów, a największa głębokość — 400 metrów; jego przeznaczeniem byłoby między innymi danie połączenia kolejowego obu lądom, dzięki temu można by kierować pociągi wprost z Calass do Tangeru.

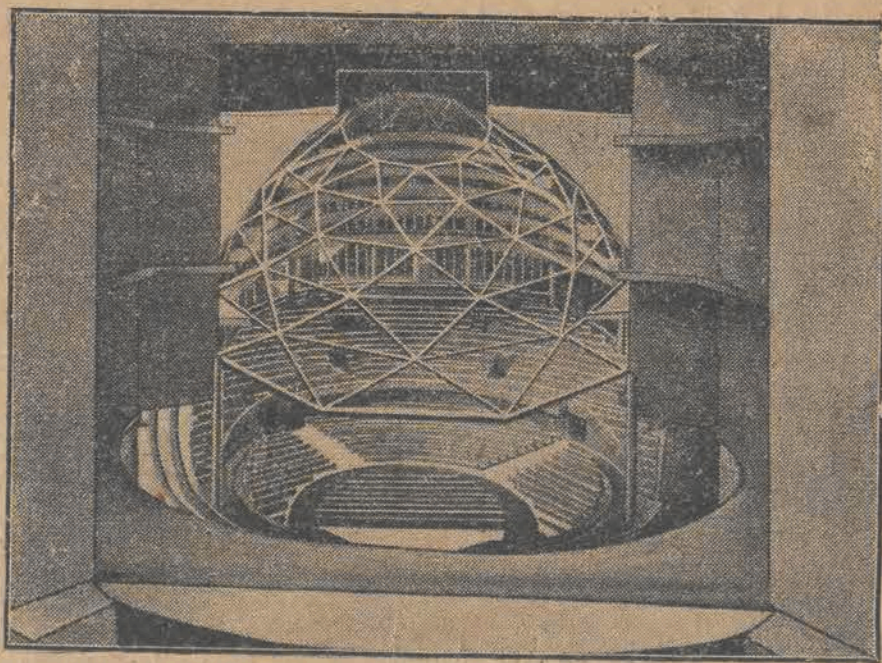
Plan tunelu tego przypomina wydarzenie z przed lat około 50. Tyle mniej więcej lat temu rozeszła się w Hiszpanii pogłoska, że między Hiszpanią a Afryką istnieje jakieś podziemne połączenie. Po stanowiono rzecz całą wypróbować i chwycono się w tym celu niezwykłego środka. Schwytano mianowicie szereg małych, twijających się w okolicach Gibraltaru i nałożono im mosiężne bransolety, poczym wypuszczono je na wolność.

Wkrótce potem mały z temi bransoletami znaleziono już na wybrzeżu marokańskim. Ponieważ jest rzeczą niemożliwą, by te małe zwierzęta przepląły morze, po

zostaje więc tylko sądzić, że istotnie między Europą a Afryką istnieje jakieś połączenie lądowe pod morzem. Jednak dalsze próby w kierunku wykrycia tej drogi lądowej z Hiszpanii do Marokka pozostały bezowocne. Niedawno poczyniono nowe w tym względzie próby, lecz i tym razem nie udało się odnaleźć tej tajemniczej drogi.

W najbliższych miesiącach ma nastąpić rozstrzygnięcie co do budowy tego tunelu z Gibraltaru do Ceuty. Jego wykonanie byłoby jednym z największych tryumfów ludzkiej wiedzy i techniki.

Teatr przyszłości.

Prof. Walter Gropius stworzył nowy model gmachu teatralnego, który składa się z trzech scen obrotowych, głębokiego proscenium i widowni obracalnej na przestrzni 180 stopni. Według tego projektu teatr przypomina arenę, gdzie publiczność nie siedzi przed sceną lecz wokół sceny.

„Televox“.

Aparat, który na wezwanie telefoniczne, przyjmuje zlecenie, wykonywa je a nawet odpowiada na zapytania.

Z Ameryki nadeszły przed kilku miesiącami nietylko opisy, ale nawet fotografie „Televoxu”, przyrządu, który odzywa się na wezwanie telefoniczne, przyjmuje zlecenie, wykonywa je, melduje wykonanie, wyłącza się, a nawet odpowiada na zapytania.

Wiadomości przyjęte zostały z pewnym sceptycyzmem, przede wszystkim uważano, że automat praktycznego zastosowania nie będzie mógł znaleźć, ze względu na koszty. Praktyka dowiodła jednak czego innego. Umieszczony w jednej z nowojorskich centrali elektrycznych, jako rozdzielacz prądu, zastąpił pracę ludzką i zmniejszył koszty miesięczne z 750 do 125 dolarów. W jednym ze zbiorników wodnych w temże mieście televox podaje na zapytanie stan wody, otwiera, względnie zamyka zawory i melduje o swoich czynnościach.

W jaki sposób działa ten cudowny automat? Powstanie jego zawdzięczamy pośrednio radio, gdyż związek pomiędzy przyrządami: słuchającym, wykonyującym czynności i odpowiadającym osiągnięty został dzięki cudowi techniki — lampie katodowej. „Ucho” televoxu, mające wygląd sporej walizki, stanowi mikrofon, którego prądy, wzmocnione przez lampy katodowe, przeprowadzane są poprzez selekcyjne urządzenia do szeregu elektrycznych odbiorników. Każdy z nich odpowiada tylko na pewną określoną liczbę drgań, poczem reaguje na połączone z nim wyłącznik. Z chwila, kiedy televox zostaje głosem wezwany, jeden z takich odbiorników przyjmuje drgania głosowe wzywającego na wywołującej stacji, porusza dźwignię, zdejmując

sluchawkę oraz wzbudza brzęczyk, nastawiony na dany ton. Brzęczenie jego, wzmocnione przez głośnik, dochodzi do wywołującej stacji, meldując w ten sposób, że televox czeka rozkazu. Inżynier znajdujący się na wywołującej stacji, dmie wtedy w jedną ze znajdujących się przed nim trąbek, której ton dokładnie jest nastrojony na odbiornik, mający wykonać dany rozkaz. Na odgłos jej odbiornik ten odpowiada, wykonując swoją pracę i meldując jej wykonanie przy pomocy brzęczyka w innej tonacji. Następny sygnał inżyniera przez drugą, inaczej nastrojoną trąbkę, wywołuje wyłączenie prądu roboczego w televoxie, który posłusznie zawieszając słuchawkę. Przy powyższej operacji zastosowane są trzy tonacje: 1400, 900 i 600 drgań głosowych na sekundę. Rzecz prosta, że kilkakrotne powtórzenie danego sygnału wywoła kilkakrotne poruszenie odnośnej dźwigni.

Televox, jako kontroler wodociągu, podaje stan wody w zbiornikach. Dokończa się to w ten sposób, że na powierzchni wody w zbiorniku znajduje się pływak, który porusza przy pomocy dźwigni specjalny licznik. Na zapytanie, skierowane do televoxu, licznik opada i tyle razy wzbudza swój brzęczyk, o wiele jednostek ponad poziom zero podniesiony został wyżej wzmiankowany pływak.

Jak widzimy, televox posiada już poważne praktyczne zastosowanie i wcale dziś nie da się określić, jak wielkim w przyszłości będzie zakres jego działalności.

Prezydent Stanów Zjednoczonych Calvin Coolidge oświadczył przedstawić ciemniom, napewno jedynego okazu w świecie.

Biblioteka dla ociemniałych została otwarta w tych dniach w Londynie.

W tych dniach odbyło się w stolicy Anglii otwarcie narodowej biblioteki dla niewidomych, napewno jedynego okazu w świecie.

Ta przedziwna biblioteka zawdzięcza swe powstanie ofiarnej pracy dwu kobiet. Trzeba przyznać, że dotąd było bardzo mało książek dla niewidomych, gdyż układanie takich książek następczo olbrzymie trudności z powodu kosztów. Zresztą zajmują one bardzo wiele miejsca.

Przełożony na pismo dla niewidomych drobny utwór Szekspira zajmuje tyle miejsca, co kilka tomów Sienkiewicza. Zwykła powieść urasta do rozmiarów małej biblioteki; a dzieło naukowe zajmuje nieraz miejsce normalnych kilkudziesięciu tomów. Naogół bowiem przełożenie pisma zwykłego na zrozumiałe dla niewidomych zabiera co najmniej pięć razy tyle miejsca.

Było może rzeczą poniekąd zrozumiałą, że angielskie biblioteki nie chciały dać u siebie przytuliska książkom dla niewidomych choćby z tego względu, iż żadne miasto nie ma wśród mieszkańców takiej liczby niewidomych, by koszty utrzymywania specjalnych książek opłaciły się.

To też dwie działaczki angielskie na polu filantropii, pp. Arnold i Dow, powzięły plan ufundowania specjalnej biblioteki narodowej, dla niewidomych.

Zgłosiło się wielu ofiarodawców, którzy przyczynili się do powstania wcale poważnego funduszu; a że prócz tego po parciu udzieliła fundacja miliardera Carnegiego, więc dzięki temu we wszystkich znaczniejszych miastach angielskich mogły powstać organizacje, popierające pracę pań Arnold i Dow.

— Niech pan powie, co się panu o mnie śniło?
— To, o czym mi się nigdy nie śniło.

Tylko ci co żyją z nieboszczyków robią w Sowietach doskonałe interesy.

Przedsiębiorstwa pogrzebowe w Bolszewji kwitną.

Najbujnij kwitnąca gałęzią handlową w Rosji sowieckiej są przedsiębiorstwa pogrzebowe.

Podczas gdy inne instytucje walczą z niedostatkami lub przeszły na własność państwa, przedsiębiorstwa pogrzebowe robią doskonałe interesy i powstaje ich coraz więcej.

Walka konkurencyjna zakładów pogrzebowych jest bardzo ostra.

Nietylko w szpitalach lub lecznicach, ale w każdym niemal domu posiadają one swych agentów, którzy donoszą przedsiębiorcom o każdym zgonie.

Koszty „pochowku” są rozmaite. Ceny wahają się od 50 rubli sowieckich, do kilku tysięcy.

Na tem jednym polu panuje w Rosji sowieckiej wolna konkurencja i komuniści nie żałują swym obywatelom pogrzebowej pompy.

Wybrany został

Jednomyślnie na obu półkulach Charlie Chaplin, jako najgenialniejszy artysta świata, którego najnowszy film „Cyrk” jest sensacją dnia dla milionowych rzesz zachwyconych widzów.

Proces, jakiego jeszcze nie było.

Francja może przegrać 3 miliardy franków w złocie
Sprawa spadkowa z przed trzystu lat.

Za kilka tygodni rozpocznie się w Paryżu jeden z najbardziej sensacyjnych procesów naszej epoki.

Przedmiotem sporu jest olbrzymi majątek wynoszący obecnie zgórą 3 miliardy franków w złocie (600 milionów dolarów).

Spadek pochodzi z 16 stulecia, a sprawa przedstawia się następująco:

W 16 wieku żył w Wenecji słynny jubiler Anastasio Tibaldi.

Prócz jubilerstwa zajmował się on handlem niewolników i na tem przedsięwzięciu doznał wielkiej fortuny.

Tibaldi uczynił generalnym spadkobiercą sekretarza swego, Jana Thierry, Francuza.

Thierry pomnożył majątek, a gdy umierał, przekazał go swemu bratankowi żyjącemu w Paryżu.

Ekzekutor testamentu, notariusz Moreau, wybrał się z Wenecji na poszukiwanie dziedzica.

Skutkiem oszukańczych manipulacji urzędników francuskich przepadły dokumenty prawdziwego spadkobiercy, więc

zgłosiło się 7.000 rozmaitych Thierry, roszcujących sobie pretensję do dziedzictwa.

Wszyscy oni pokolei wytaczali skargę rzeszpospolitej Weneckiej o spadek i sprawa ciągnęła się z górą lat 200, przechodząc z pokolenia na pokolenie.

Wreszcie Napoleon I zagarnął Wenecję i zabrał do Paryża zdeponowany w złocie i w drogich kamieniach skarb rodziny Thierry.

Proces trwał jednak dalej, gdyż z pretensją o majątek wystąpili wreszcie prawnicy następcy Jana Thierry.

Lecz do ukończenia procesu zabrakło znów jakichś dokumentów.

Raz na kilkanaście lat wznowiano postępowanie sądowe, pokolenia się zmieniały i gromadzono nowe materiały.

Proces trwa.

Dopiero teraz znaleziono wszystko, co trzeba do ukończenia jednego w swym rodzaju procesu, któremu najznakomitsi włoscy i francuscy prawnicy nie pozwolili upaść, choć minęło już 350 lat.

Z pajęczyny czy z mgły?

Niewidzialna koszulka ważąca półtora grama.

Najnowszy bzik amerykańskich milionerek.

Na Florydzie jest obecnie pełny sezon kąpielowy.

Każdy, kto poczuwa się do dobrego tonu uważa za swój obowiązek spędzić choć kilka dni na plaży.

W luksusowych lokalach Miami Beach roi się od milionerek i milionerów.

Magazyny paryskie sprawiły dolarowym księżniczkom wielką niespodziankę w tym sezonie.

Przysłały bowiem nowe modele idę

alnego dessous, które waży zaledwie 1 i pół grama.

Dessous jest zrobione z przezroczystej tkaniny, bardzo zresztą mocnej.

Cena tego pajęczego ubrania wynosi zaledwie 25 dolarów, coż więc dziwnego, że dolarowe księżniczki rozchwytyją nowość sezonu.

25 dolarów jest bagatelką dla Amerykanki.

Dziś i dni następnych.

„NOC POŚLUBNA“

Potężna symfonia namiętności ludzkiej — wielkiego pożądania — wielkiej miłości — wielkiego poświęcenia.

W rolach gł. największe potęgi ekranu — Lili Damita, Harry Liedtke, Paweł Richter, Ernest Verebes, Rudolf Klein-Rogge, Fried Richard

Dziś i dni następnych

BERNBREAUX.

Łuna nad Łodzią

Sensacyjna powieść z życia łódzkiego.

Prezes spółki bawelnianej Jan Dreszer podczas przeglądania rannej poczty, którą referuje mu prokurent Bertold, natrafił na dokument stwierdzający zakup bawelny przez dyrektora Różyckiego. Dreszer z transakcją jest wielce niezadowolony i wezwanemu dyrektorem w grubiańskiej formie czyni wyrzuty. Po ostrej scysji dochodzi do zerwania stosunków między prezesem i inżynierem Różyckim, narzeczonym Ireny Dreszer, córki prezesa. Młody inżynier traci posadę, narzeczoną i środki do życia.

Siadł przy biurku i po chwili namysłu zrehabilitował depeszę do brata Tadeusza.

Jedynie wyjście, choć niezbyt przyjemne, gdyż od 2 lat nie mówili ze sobą. Przyczyna, jak zwykle były sprawy majątkowe. Po ojcu pozostał dom w stolicy bynajmniej nienajgorszy, w śródmieściu. Dopóki Stanisław nie żądał od brata obrachunku, dopóki przyjmował tyle ile Tadeusz dawał, dopóty było dobrze.

Po skończeniu jednak politechniki Stanisław, nie chcąc nadal uzależniać się od brata, wystąpił energicznie i zażądał sprzedaży domu lub też spłaty swojej połowy.

Tadeusz wlekał, obiecywał, wreszcie począł mu dowodzić, iż studia kosztowały cały prawie jego udział. Stanisław miał już wszezać kroki sądowe,

przeciwko bratu, gdy nagle za pośrednictwem jednego ze swych profesorów otrzymał posadę u Dreszera i bez pożegnania wyjechał do Łodzi. Odtąd przeważyły się wszelkie nici łączące go z domem brata.

Równocześnie wystosował list do ukochanej następującej treści:

Droga Ireno!

Dzisiaj miałem wysoce nieprzyjemną scysję z ojcem Twoim. Do żadnej winy się nie poczuwam. Sumienie mam czyste. Chciałbym bardzo dziś jeszcze z Tobą się zobaczyć. O 5-ej popołudniu będę w naszej cukierence. Całuję rączki.

Twój Stanisław.

Różycki przystąpił do porządkowania swej garderoby, szykował akurat przyrządy do golenia, gdy ktoś zlekka zapukał.

— Proszę!

Do pokoju wszedł wysoki mężczyzna, w eleganckiej jesionce i szarym kapeluszu o twarzy zblazowanego barona, która bynajmniej miłego wrażenia nie robiła i zbyt dużego zaufania nie wzbudzała.

— Moje uszanowanie dla pana inżyniera — powitał nieznajomy Różycki.

kiego.

— Czem mogę panu służyć?

— Chwileczkę, jestem Ksawery Drzewiecki z Warszawy, bawię chwilowo w Łodzi. Przychodzę do pana z małą prośbą, nie moja osobista to prośba naprawdę...

Protekcja do Dreszera, niewielka pożyczka lub coś w tym rodzaju — pomyślał Różycki. Postanowił przeto rozmowę jak najszybciej zakończyć, nie był dzisiaj usposobiony do tego rodzaju wizyt.

— Jeżeli o jakąś pożyczkę chodzi, to mocno żałuję, ale dzisiaj...

— Pan wybacz, ale nie w tym celu przychodzę, a właściwie powiem prosto z mostu, chcę panu pomóc, wiem, że inżynier jest w tarapatkach — oświadczył obcesowo przybyły, przyczem rozsiadł się wygodnie w fotelu i, częstując Różyckiego, zapalił papierosa.

Różycki był zaskoczony, a jednocześnie pełen nieufności odsunął się od nieznajomego.

— Widzę, że pan mi nie ufa — rozpoznał znowu gość.

— Może zechce mi pan od razu wyjaśnić cel pańskiej wizyty, powody pańskiej troski o mnie oraz kto pana tutaj przysłał — ostro postawił sprawę Różycki.

— A jeżeli istotnie ktoś mnie przysłał...

— Dziękuję, obejdę się bez pomocy, nie jest mi potrzebna.

— Podobno, że tak. Tak mnie poinformowano, takie otrzymałem zlecenie.

— Od kogo?

— Pan wybacz, ale jestem związany...

— Słowem honoru? — przerwał ironicznie Różycki, na którym Drzewiecki w dalszym ciągu wywierał jaknajgorsze wrażenie.

— A więc przepraszam najmocniej, widzę, że pan mnie traktuje tak, jak na to bynajmniej nie zasługuję, chciałem jedynie wyrządzić panu przysługę i osobie panu życzliwej — rzekł powstając Drzewiecki.

— Życzliwej?

— Tak i to bardzo życzliwej, a może nawet i więcej...

— Kobieta?

— Panie Różycki, nie mogę, przyrzekłem święcie.

— To jedno niech pan powie, tylko na to jedno pytanie — prosił zaintrygowany Różycki.

— Kobieta, oto pięć tysięcy złotych — odpowiedział Drzewiecki, wyjmując z puglaresu kopertę z pieniędzmi i podając ją Różyckiemu. Jeden jednak wałek runek.

— Ani słowa o tej pożyczce, nikomu czy pan przyrzeka?

— Przyrzeka — odpowiedział inżynier po krótkim namyśle.

— A więc żegnam pana, przepraszam za wtargnięcie. Jednak sprawdzę się przysłówie, że „homo homini, lupus est“. Przypuszczałem, że zostanę przyjęty z otwartymi ramionami.

— To ja pana przepraszam za moją nieufność, ale chyba pan mnie rozumie, sytuacja była taka jakaś niewyraźna...

— Rozumiem i nie mam urazy, zresztą chyba się jeszcze spotkamy; teraz żegnam pana, tak przyrzekłem — zakończył z filuternym uśmiechem Drzewiecki. (D.c.n.)

SPLENDID

NARUTOWICZA 20.

Dziś wielka premjera!
Najpotężniejsze arcydzieło filmowe

Car i Poeta

Car Mikołaj I i A. Puszkina

Intrygi miłosne Cara Mikołaja I. Dramat erotyczny w 12 akt Miłość i śmierć Aleksandra Puszkina
 Trzeci film złotej serii wytworni sowieckiej w Moskwie.

**GŁÓWNE
OSOBY:**

Car Mikołaj I.	K. N. KARENIN
Aleksander Puszkina	S. CZERWIAKOW
Natalja Puszkina	D. W. WOŁODKA
Porucznik Dantes	B. TAMARIN

Film, o którym cała prasa Europy mówi!
 Największy tryumf nowoczesnej kinematografii.
 Przepycha autentycznych pałaców carskich dawnego Petersburga i Peterhofu.
 Obyczaje dworów i arystokracji za panowania MIKOŁAJA I.
 Koncertowa gra czołowych artystów.
 Film podziwiany przez niezliczone tłumy publiczności w Paryżu, Berlinie i Wiedniu.
 Film, wolny od wszelkich tendencji politycznych.
 Film, który nie ustępuje w niczym takim filmom jak: BEN-HUR i CASANOVA.
 Film, nad którym pracował cały sztab reżyserów i operatorów przez niespełna półtora roku.
 Film, dla którego rząd sowiecki poświęcił milion dolarów.
 Film, ten jest chlubą kinematografii rosyjskiej i zapewni jej pierwsze miejsce w kinematografii Europy.

Mistrzowska reżyserja W. GARDINA.

Ilustracja muz. pod bat. A. Czudnowskiego.

Początek o g. 4.30 pp.

„Trzynastka-cyfra antychrysta“.

W starożytności i dziś
jeszcze

„trzynastka“ jest zwiastunem nieszczęścia.

Można wierzyć w kabalistyczne własności cyfr lub nie. Wolna wola. Nie da się jednak zaprzeczyć, że wszystkie ludy, najwięksi medrzy starożytności intuicyjnie lekali się 13-ki, która zdobyła sobie jaknajgorszą sławę. Chaldejczycy, twórcy dwunastu znaków zodiaku, używali trzynastkę za cyfrę feralną. Wystrzegał się jej Pythagoras, genialny matematyk i filozof.

Z pośród zbliższych nam postaci historycznych zasługuje w tym względzie na szczególną uwagę Wiktor Hugo, którego chyba nikt nie posadzi o skłonność do zabobonów. A jednak unikał trzynastki i często powtarzał, że cyfra ta przyniesie mu nieszczęście.

Istotnie, złe fatum czyhało na wielkiego pisarza. Dnia 12 marca 1885 roku Wiktor Hugo wsiadł w Bordeaux do pociągu, zdążającego do Paryża.

— Ile jest osób w wagonie? — zapytał, zwracając się do córki.

— Trzyście brzmiała odpowiedź.

Pociąg spóźnił się o dwie godziny. Zamiast o 11-ej z minutami wieczorem, przyjechał o godzinie 1 m. 50 po północy. Był to więc już dzień następny, 13-ty marca.

Kładąc się spać, Wiktor Hugo powiedział:

— Nie dziwcie się, jeżeli zastaniecie w mem łóżku trupa...

Gdy po paru godzinach zapukano do pokoju, nikt na kołatanie nie odpowiedział. Autor „Nędzników“ i „Notre Dame“, które podziwiany wciąż jeszcze w druku i na ekranie, wielki Wiktor Hugo już nie żył.

Ze współczesnych pisarzy możemy wymienić największego poetytę Italii, Gabriele d'Annunzio, który wobec trzynastki czuje trwogę śmiertelną. Ostrożność posuwa tak daleko, iż na paginach zamiast 13 umieszcza cyfrę 12-a, a listy w r. 1913 datował „1912 i 1“.

Miał rację d'Annunzio wystrzegając się tej nieszczęsnej cyfry. Dnia 13 kwietnia wsiadł przez nieuwagę do wagonu nr. 13 i uległ wypadkowi, w którym o mało nie stracił wzroku. Prócz tego w dniu 13 sierpnia spadł z samolotem i potłamał nogi.

Przykładów w tym rodzaju można by cytować bez liku.

Co usłyszymy przez radio dziś, w środę 7-go marca?

PROGRAM STACJI WARSZAWSKIEJ.

12.00 — Sygnał czasu, komunikat lotniczo-meteorologiczny, hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie, oraz nadprogram. 16.00—16.25 — Odczyt p. t. „Umuzycznienie przez szkołę ogólnokształcącą“ (z cyklu odczytów org. przez Min. W. R. i O. P.) — wygł. p. Julia Baranowska - Borowa. 16.25—16.40 — Nadprogram i komunikaty 16.40—17.05 — „Skrzynka pocztowa“ korespondencje bieżąca omówi dr. Marian Stepowski. 17.05—17.20 — Przerwa. 17.20—17.45 — Odczyt p. t. „Wpływ gruczołów o sekrecie wewnętrznej na organizm człowieka“ — (Dział „Higiena i medycyna“) — wygł. dr. Maurycy Urstein. 17.45—18.15 — Program dla dzieci. Transmisja z Krakowa. 18.15—18.55 — Koncert popołudniowy w wykonaniu orkiestry P. R. pod dyr. Józefa Ozimińskiego. 19.15—19.35 — Rozmaitości — wypowiedź p. Ludwik Lawiński. 20.00 — 20.05 — Odczyt organizowany przez Prezydium Rady Ministrów. O rozwoju lotnictwa — wygł. pułk. Pietraszek. 20.30 — Koncert wieczorny popularnej muzyki czeskiej. Wykonawcy: Orkiestra P. R. pod dyr. Józefa Ozimińskiego, Stanisława Argasińska (śpiew) Jan Dworakowski (skrzypce) i prof. Ludwik Urstein (akomp.). W przerwie koncertu biuletyn „Messenger Polonais“ w języku francuskim. 22.00—22.05 — Sygnał czasu i komunikat lotniczo-meteorologiczny. 22.05—22.20 — Komunikat PAT. 22.20—22.30 — Komunikaty: policyjne, sportowe, oraz nadprogram. 22.30 — Kom. PAT.

PROGRAM STACJI ZAGRANICZNYCH.

LANGESBERG 25 Kw. 468.9 m.
 13.05—14.30 — Koncert południowy. 14.30—15.00 — Porady domowe. 15.45—16.10 — Program dla pań. 16.10—16.35 — Przegląd wydawniczy. 18.00—19.00 — Koncert zespołu organów. 19.15—19.30 — Audycja robotnicza. Moralność i gospodarstwo w prawie. 20.00—20.25 — Lekcja tańców. 20.30 — Przedstawienie gościnne teatru rosyjskiego „Arlekin“ Do 24.00 — Transm. muzyki z hotelu „zur Post“ w Elberfeldzie.

KAC I KOTEK. XVIII. Pech Kaca.

Nagle na trybunę skoczył
Jakiś gość i krzyknął: „Złodziej!
Weksle moje! Łobuz! Łajdak!”
Zeż Kaca dreszcz przechodzi.

A po chwili — patrzcie oto
Idzie biedak pod konwojem
Wzrok opuścił i zenebiony
Myśli o nieszczęściu swoim.

A pan Kotek — nogi za pas
Zmyka przed karzącym prawem
Co się potem jeszcze działo
Opowiem wam niebawem.

Łódź miastem artystów!

„Każdy człowiek może zostać artystą” —
oświadczył „Expressowi”

Dr. Radwan, słynny polski suggestjoner.

Łódź, 7 marca.

Spieszmy zakomunikować naszym
czytelnikom sensacyjną nowinę.

Do Łodzi przybywa głośny suggestjo-
ner dr. Kazimierz Radwan, którego do-
świadczenia z dziedziny autosuggestji
emocjonują dzisiaj stolicę obu półkul.

Redakcja „Expressu Wieczornego”
na prawach wyłączności rozpoczyna z
dnem dzisiejszym druk rewelacyjnych
artykułów, które winny wywołać wiel-
kie zainteresowanie.

Po pięcioletniej podróży po Ameryce
Południowej i stolicach Europy dr. Ra-
dwan opowiada nam co następuje:

— Wracam — mówi dr. Radwan —
z Helsingforsu, pięknej stolicy zaprzy-
jaźnionej z nami Finlandji, gdzie publicz-
nie demonstrowałem nową tezę budze-
nia

utajonych talentów

zapomocą suggestji.

Demonstracje mojej metody odbyły
się w sali Opery w obecności korpusu
dyplomatycznego, świata naukowego i
elity towarzyskiej. Rezultaty przeszły
wszelkie oczekiwania.

Osoby, które nigdy nie kształciły się
fachowo ani też występowały publicz-
nie, pod wpływem danej im przeze-
mnie suggestji przeobraziły się w arty-
stów, budząc podziw i entuzjazm produ-
kcjami z dziedziny

tańca, śpiewu, deklamacji i gry filmowej

Ekspresją i estetyką produkcji osoby
te nie tylko dorównywały popisom ar-
tystów zawodowych, ale i przewyż-
szały je częstokroć.

I tak np. urzędniczka wielkiej fabryki
czekolady zamieniła się w śpiewaczkę,
która nie tylko pięknym głosem, ale i do-
skonale interpretacją zachwycała audy-
torjum.

Wszystko to tak rozentuzjazmowało
publiczność Helsingforsu, że aż 15 razy
zmuszony byłem, przy wyprzedanej do
ostatniego miejsca sali powtarzać mój
wykład, przeprowadzając demonstracje
za każdym razem na innych osobach.

Prawdziwym wypadkiem dnia w Hel-
singforsie, przez wzgląd na osobę i na
środowisko, był niezwykle ciekawy
efekt

zastosowania autosuggestji.

Córka jednego z najwyższych dygni-
tarzy wojskowych, generała Kiwekesa
od kilku lat cierpiała na otamowania
psychiczne.

połagające na tremie.

Paraliżującej jej ręce tak, że wobec naj-
bliższej nawet rodziny nie była w stanie
zagrać na fortepianie. Zaproszony przez
gen. Kiwekesa dla dokonania ekspery-
mentu, zastosowałem moją metodę.

Wobec grona wojskowych, dyploma-
tów z naszym pełnomocnym ministrem
p. Filipowiczem na czele, p. na Kiwekes
zasiadła do fortepianu

i tym razem nie bacząc na liczne towa-
rzystwo z największym spokojem wyko-
nała kompozycje Rachmaninowa, inter-
pretując utwór ten z taką doskonałością,
jakiej nie mogła nigdy poprzednio osią-
gnąć.

Po długoletnich wędrówkach na ob-
czyźnie — mówi dr. Radwan — przy-
byłem do ojczyzny, aby w niej propaga-
wać nową metodę autosuggestji.

Jak wiadomo warszawski wieczór
eksperymentalny dr. Radwana obfito-
wał w szereg sensacyjnych momentów.

Głośny suggestjoner zaryzykował do
świadczanie, które niosło mu pełny, go-
rąco oklaskiwany sukces: prób wydo-
bycia na jaw ukrytych talentów arty-
stycznych dokonał wprost z publiczno-
ścią.

Z kilkudziesięciu osób, które na we-
zwanie podeszły do estrady, dr. Ra-
dwan zdażył dokonać eksperymentów
z trzema: z 37-letnim nauczycielem
szkoły powszechnej nr. 4 p. Józefem Su-
delikiem, p. Julią Kutówną (Wileza 30),
i p. Kleopatą Kawczanką (Piękna 21).

Różnica między produkcjami na ja-
wie a produkcjami w stanie suggestji by-
ła tak olbrzymia, że kiedy pierwsze wy-
woływały śmiech, drugie spotykały się
z wielkimi oklaskami.

Ktoś z obecnych zakwestjonował,
czy między nie znajduje się poprostu w
stanie hipnozy. Wówczas zgłosił się
obecny na sali dr. med. Włodzimierz
Goy (Jerozolimska 29) i stwierdził, że

dr. Radwan posługuje się wyłącznie su-
gestją.

— Dr. Radwan jest bardzo silnym
suggestjonerem — oświadczył dr. Wl.
Goy.

Dr. Radwan przybędzie do Łodzi na
jeden wieczór eksperymentalny w d.
13 marca r. b. w sali Filharmonji i za-
prasza wszystkich naszych Czytelnik-
ów do wzięcia udziału w ekspery-
mentach „Expressu Wieczornego”.

Czytelnicy, którzy pragną poddać się
doświadczeniom dr. Radwana winni
spełnić 2 następujące warunki:

1) muszą posiadać wrodzone zdolno-
ści w dziedzinie muzyki, śpiewu, tańca,
gry scenicznej lub filmowej, przyczem
techniczne przygotowanie konieczne
jest tylko w dziale muzyki i śpiewu;

2) muszą dowieść, że nie kształcili
się fachowo w żadnej z powyższych
dziedzin.

Eksperymentom dr. Radwana mogą
podać się osoby obojga płci, jeżeli nie
przekroczyły 30 roku życia.

Zgłoszenia wraz z krótkim życiory-
sem, fotografią i oświadczeniem, co do
wymienionych warunków, należy prze-
słać do Redakcji pod „Rozwój Talentu”
Koperta powinna być oznaczona go-
dłem, celem zachowania w tajemnicy
nazwisk osób biorących udział w do-
świadczeniach. Wewnątrz koperty na-
leży jednak umieścić drugą kopertę, a w
niej podać imię, nazwisko i adres wy-
łącznie do wiadomości dr. Radwana.

Zgłoszenia należy nadsyłać do dnia
12 marca włącznie.

Wybory pana Józefa.

Oddał głos na niezbyt odpowiednią kandydatkę.

Łódź, 7 marca

— Jak wybory, to wybory — pomy-
ślał sobie Józef Okonecki — muszę
wybrać kochankę.

Decyzję tę powziął w knajpie po kil-
kunastu kieliszkach czystej. Szybko po-
żegnał się z kolegami, uregulował ra-
chunek i wyszedł na miasto.

Na ulicy Aleksandrowskiej wpadła
mu w oko młoda, powabna dziewczyna.

Zbliżył się do niej, z gracją uchylił
kapelusza i rzekł:

O najpiękniejsza z najpiękniej-
szych, czy chciałabyś ostodzić życie
smietnemu kawalerowi?

Nieznamona uśmiechnęła się załotnie.

— Tak pan pięknie mówi, że mnie
aż ciarki przechodzą przez ciało... Cze-
go pan chce właściwie?

— Chciałbym panią pokochać — wy-
szeptał.

— Niech pan spróbuje.

Po chwili kroczyli już ulicą przytu-
leni do siebie. Młoda osóбка zwierzyła

mu się, że jest zupełnie samotna i rów-
nież marzy o gorącej miłości, która by
jej pozwoliła zapomnieć o codziennych
troskach.

— Będziemy się codziennie spoty-
kać — obiecywał amant — Jeżeli prze-
konam się, że jesteś uczciwa i pracowita,
to chętnie się z tobą ożenię.

— Bardzo mi się podobasz — wes-
tchnęła dziewczyna i czule objęła go za
szyję.

W tym samym momencie Okonecki
uczul, że lekko dotknęła jego kieszeni.
Udawał jednak, że tego nie spostrze-
ga. Gdy jednak zauważył, że wyśluga-
ła mu portfel, natychmiast zmienił front.

— A więc to tak! — zawołał — Zło-
dziejka!!

Nieznamona rzuciła się do ucieczki.

Przechodnie przyłapali ją i odpro-
wadzili do komisariatu, gdzie się oka-
zało, że była to 26-letnia Maria Pakula,
nigdzie nie meldowana.

Młoda dziewczyna
popelniała samobójstwo.

Łódź, 7 marca.

W polu obok rzeki Łódki w pobliżu
mostu kolejowego w godzinach wieczor-
nych przechodnie zauważyli młodą dzie-
wczynę, zdradzającą słabe oznaki ży-
cia.

Zawiadomiono o tem policję, która
zawezw. pogotowie. Lekarz stwierdził
otrucie karbolem i w stanie groźnym
przewiózł denatkę do szpitala św. Józefa.

Jak ustalono była to 19-letnia Halma
Sobotkowska. — Przyczyny samobój-
stwa władze nie stwierdziły.

Argumenty pięści.

Łódź, 7 marca.

Wezoraj w nocy na ulicy Zgierskiej
wynikła bójka pomiędzy szoferem Ma-
janem Paluszyńskim (Franciszkańska
38), a kilku awanturnikami.

Paluszyńskiemu zadano kilka ciosów
nożem.

Rannym zaopiekowali się przecho-
dnie, którzy wezwali doń pogotowie.
Napastników poszukuje policja.

Krwawa bójka wynikła wezoraj w
jednym z mieszkań domu przy ulicy Ma-
rysińskiej 42. Brało w niej udział kilku
żebraków i żebraczek.

25-letni żebrak Józef Białowys i 49-
letnia żebraczka Zofia Lutyńowiec za-
stałi dotkliwie poturbowani.

Pogotowie udzieliło im pomocy.

Tragiczna bójka

Łódź, 7 marca.

Przy ulicy Rzgowskiej miał wezoraj
miejsce straszny wypadek. 14-letni Win-
centy Szniągowski, zamieszkały przy ul.
Rzgowskiej 13 został napadnięty przez
piejakiego Edwarda Anreeta. W czasie
bójki Anreeta ciosną kamieniem w prze-
ciwnika i ugodził go w skroń.

Przechodnie przytrzymali napastni-
ka, którego oddano w ręce policji.

Szniągowski w stanie poważnym zo-
stał przewieziony do szpitala św. Anny.

CHANG

był wyświetlany w LONDYNIE w kinie
„CLARIDGE” w obecności Jego Kró-
lewskiej Mości Króla Anglii Jerzego I.

CHANG

był wyświetlany w PARYŻU w wielkiej
operze pod protektoratem Prezydenta
Doumergue'a.

w Genewie

wyświetlano „CHANGA” wobec
wobec wszystkich przedstawicieli Ligi
Narodów.

w New Yorku

wyświetlany był „CHANG” w kinie
„ATLANTIC” oraz w 80-ciu kinach
jednocześnie.

Ufa Palast

w BERLINIE gra „CHANGA” od
8 miesięcy wraz z 70-cioma kinami
jednocześnie.

CHANG

demonstrowany
będzie w Łodzi w Grand Kinie

— Wyobraź sobie, wczoraj zdradzi-
łam Jerzego.
— Z kim?
— Z moim mężem.

Po wyborach.

Grand-Cafe. Godzina 6-ta po południu. Przy stoliku siedzi Rozenberg. Pochodzi Gancegal.

— No, nie mówiłem?... — powiada Gancegal zamiast przywitania, przysuwając do stolika krzesło i rozkładając się wygodnie.

— Co pan mówił? — pyta zdziwiony Rozenberg.

— Jakto? Nie pamięta pan?... Tydzień temu na tym samym miejscu, tu, przy tym stoliku powiedziałem panu, że Blok będzie miał 104 mandaty, P. P. S. — 51 mandatów, 18-tka 46 mandatów, a endecja 31 mandatów... Omyliłem się tylko o jeden mandat co do endecji, no, co pan na to?... —

— Przepraszam pana, pan to mówił? Do mnie?... Tydzień temu?... Co się z panem stało?... Przecież to ja mówiłem, ja obliczałem, ja stawiałem horoskopy!... — Pan?..

— Pan nie pamięta?... Tu, przy tym stoliku, tydzień temu... Jeszcze siedział przy tem Warchiwker... Jeszcze on powiedział, że to nie może być — pamięta pan? — On obliczał, że P. P. S. będzie miała co najmniej 100 mandatów... Ja się z niego wyśmiałem... Powiedziałem dokładnie, że najwyżej 80... I ma pan wyszło 81, omyliłem się tylko o jeden mandat... To pan przychodzi i opowiada mi takie historie... To nie wypada dla pana... Pan jest przecież kupcem... Gdzie jest pańskie sumienie?..

— Kochany panie Rozenberg, pan przecież oszalał!.. Pan zapomniał!.. To były moje przewidywania, tylko pan się tem tak przejął, że panu się teraz zdaje, że to pan mówił!.. Owszem, Warchiwker siedział przy tem, on słyszał, on może potwierdzić, ja go specjalnie jutro sprowadzę do pana, to zobaczymy... Ja już tydzień temu wiedziałem, że tak będzie... To są moje obliczenia... —

— Panie Gancegal, pan się myli!..

— Złotko kochane, ty się mylisz...

— Panie Gancegal, to ja mówiłem!.. Ja przepowiedziałem, że tak będzie... Pan też obliczał, ale źle... Warchiwker też się pomylił... Tylko ja jeden tak powiedziałem i tak rzeczywiście jest!..

— Szlag może człowieka trafić... Co znaczy „tak jest“?... Przecież tak nie jest... Pan mówił, że P. P. S. będzie miała 60 mandatów, endecja 50 mandatów — gdzie to jest?..

— Sza... Nie kłómy się... Idzie Warchiwker, on przecież był przy tem, niech on powie...

Rozenberg dał znak. Warchiwker skinął głową i szybkimi krokami podszedł do stolika. Zanim Rozenberg otworzył usta, Warchiwker rzekł:

— No, panowie?... Kto miał rację?... Kto ma orientację polityczną?... Kto prze widział wyniki wyborów?... Panowie się wtedy ze mnie śmiali!.. A jednak nie omyliłem się ani o jeden mandat!.. Nie przerywajcie mi!.. Teraz się chcecie uśmiechać?... Gwizdźcie na was!..

Boleski.

O kim świat mówi:

Książę Lichnowsky, ambasador Niemiec w Londynie w roku 1914 zmarł w ubiegłym tygodniu. Ogłoszono przed kilku laty sensacyjną pamiętniki, w których kłóskę Niemiec przypisuje Wilhelmu II.

W Rzymie zmarł marszałek Vittorio Armando Diaz, dowódca armii włoskiej podczas wojny światowej.

Łódź po wyborach.

Zmudna praca dozorców nad oczyszczaniem miasta trwała całe dwa dni.

„Prorocy łódzcy” żywo komentują wyniki wyborów, przypisując sobie zdolności pani de Thebes.

Łódź, 7 marca.

Po niedzielnych wyborach do sejmiku, Łódź wraca powoli do swego normalnego stanu, przeżywając narazie ostry „katzenjammer”. W ciągu całego dnia wczorajszego trwało oczyszczanie jezdni, chodników i domów. Była to robota nie łatwa! Ulice miasta wyglądały jak jedno

wielkie zaśmiecone podwórko, które nie widziało miotły od dziesięciu lat.

Nie lepiej przedstawiały się mury domów.

Nie było ani kawałka wolnego miejsca. Różnokolorowe plakaty, odezwy, afisze, ulotki pokrywały szczelnie mury domów od rogu do rogu.

Słusznie więc ktoś zaznaczył, że na wyborach najgorzej wyszli nie endecy, ani socjaliści, lecz przede wszystkim dozorczy.

ktoż od samego rana musieli się zabrać do intensywnej pracy oczyszczania ulic i domów, przynaglani przez policję.

Przy robocie tej posługiwano się najrozmaitszymi narzędziami. Odkrobywano plakaty nożycami, łopatą, zmywano gorącą wodą, lecz mocno wżarte w mury domów odezwy i afisze, dumne ze swej roli, jaka odgrywały do niedzieli w żaden sposób nie chciały zrezygnować ze swego stanowiska.

Spoceni dozorczy cały dzień męczyli się nad usunięciem „tego świństwa” i dopiero dziś doprowadzono jakoś ze-

wnętrzny wygląd domów do względnie porządku.

Ale usunięcie plakatów nie zatarło jeszcze wszystkich śladów po wyborach.

Dopiero teraz rozpoczęła się prawdziwa gorączka wyborcza, jakiej nie notowano przed dnem 4-tym marca.

W kawiarniach zawodowi „politykierzy” komentują gorąco rezultaty dnia niedzielnego. Okazuje się przytem, że

Łódź jest miastem proroków.

Co drugi obywatel twierdzi, że już przed miesiącem opracował wyniki wyborów na zasadzie własnych dociekań, pokrywające się całkowicie z wynikami faktycznymi.

Są tam wprawdzie drobne zmiany — trudno przecież stawiać nieomylnie horoskopy — ale różnica waha się między jednym a dwoma mandatami.

Czy tak jest naprawdę — niewiadomo.

Kto to zresztą może sprawdzić?..

Narazie jest nowy temat do dyskusji i sporów, a to bardzo ożywia jednostajne, smutne, monotonne życie łódzkie...

Za kilka dni i ten temat stanie się nieaktualny. Parlament zbierze się w nowym gmachu sejmowym, obrady potoczą się zwykłym trybem, łódzianie zapomną o wyborach i znowu dni nasze oblicze szara, codzienna nuda.

Tak było — tak będzie...

— bak —

Krwawy dramat w hotelu.

Młodzieniec otworzył kochance tętnicę, poczem sam targnął się na swe życie.

Łódź, 6 marca.

Onegdaj koło godziny 4-ej nad ranem w jednym z hoteli w Ołomuńcu rozegrał się krwawy dramat. W pokoju na pierwszym piętrze znaleziono kobietę i mężczyznę z przeciętymi tętnicami.

Mężczyzna przeciął sobie tętnicę tylko lewej ręki, podczas gdy jego towarzysząca krwawiła z obu tętnic. Zawiezł ją lekarz udzielił pierwszej pomocy ciężko rannym, których przetransportowano do szpitala.

Policyjne dochodzenie ustaliło, że chodzi tutaj o 19-letniego trójziera, Andrzeja Kostorka i rówieśnicę jego, robotnicę, Józefinę Grunt.

Tych dwoje młodych od dwóch miesięcy utrzymywało ze sobą stosunek miłosny, ponieważ jednak Józefina utrzymywała majomość jeszcze z innym

mężczyzną, a ukochanego swego ze względów rodzinnych poślubić nie mogła, więc zrozpaczona młoda para postanowiła dobrowolnie zakończyć życie.

Kostorek twierdzi, że na życzenie swej kochanki brzytwą otworzył jej obie tętnice u rąk, a widok broczącej krwią dziewczyny tak nim wstrząsnął, że nie miał już siły zadać sobie ciosu śmiertelnego, zaczął się tylko w lewą rękę, potem ją wolać o pomoc.

Młoda dziewczyna zeznała jednakowoż nieco inaczej. Twierdzi ona, że Kostorek nalegał na nią, aby sobie odebrała wspólnie życie. Pomimo jej oporu młodzieniec rzucił się na nią z nożem i rozciął jej tętnicę. Policja ołomuńska zajęła się rozwikłaniem tej dramatycznej zagadki.

Julasiewiczowa z „Moralności pani Dulskiej”

przy dnie wyborczej.

Wanda Jakubińska modniś z roku 1895, wywołała konsternację w lokalu wyborczym.

Niedziela, godzina — pomiędzy 7 a 8 przedwieczorem. W lokalu wyborczym na ulicy Cegielnianej „idzie” mechanicznie praca sprawdzania list i przyjmowania kopert z numerkami...

Idzie, bo — idzie. Już od dziewiątej zrana. Przewodniczący, członkowie komisji, mężowie zaufania — ziewają co pewien czas, przeciągają się ukradkiem, bo też nużąca to czynność i jednostajna, to wypływanie o nazwiska, sprawdzanie w listach, stereotypowa wymiana pytań i odpowiedzi...

Ano — trudno. Ludzie wciąż głoszą, co chwila otwierają się drzwi — co chwila wchodzi nowy gość...

Nagle — co to? komisja za stołem przeciera oczy — ożywienie? — Konsternacja!

Co to jest?

Do lokalu wszedł niezwykle gość: młoda niewiasta. Ale — jaka! Ładna, bardzo ładna, ale — to jeszcze nic... Ma lowana, nawet bardzo a bardzo malowana, ale to tembardziej przecież wobec obecnych obyczajów płci pięknej — nic... Natomiast — jak ubrana!..

Wiotka, powłóczysta, „materjalna” suknia, sięgająca poniżej kostek, bluzka z wysokim kołnierzem na karczku „wy ciętymi „w szpic” przydługimi rękawami, na kształtnej głowie, ozdobionej długimi, w kok spiętymi włosami — mały kapelusik — „toczek” krótko powiedzawszy: eleganka, jakby żywcem wy cięta z żurnalu mód na rok 1895!..

Długie włosy!

Kok na tyle głowy!

Suknia po kostki!

Co to jest? Maskarada, czy co?

Przewodniczący, ochłonawszy już z pierwszego wrażenia, ma zamiar własnie wstać i zwrócić „obywatelce” surową uwagę, że to urzędowy lokal wyborczy, a nie... sala Filharmonji, gdy modniśa z przed 30 z górą laty, zbliżywszy się posuwistym kroczkiem do stołu komisji, odzywa się, sznurując mocno karmionowane usteczka:

— Dobry wieczór. Czy mogę poprosić o pośpiech... Bo mi się bardzo spieszy — muszę zdażyć na czas do teatru... Jakubińska Wanda...

Po dłuższej chwili konsternacji obecni w lokalu ochłonęli — szczerzy śmiech zniwoltował szczerze początkowo zdumienie.

Wanda Jakubińska... Ależ tak: to ona... miła, sympatyczna artystka naszego teatru w kostiumie i charakterystyce Julasiewiczowej z „Moralności pani Dulskiej”...

Sytuacja wyjaśniła się w bardzo prosty sposób: P. Wanda Jakubińska, doskonała odtwórczyni roli Julasiewiczowej w „Moralności”, w niedzielę przed południem była bardzo zajęta, poobiedzie grała w sztuce Zapolskiej w teatrze robotniczym u Scheiblera, tam spektakl skończył się późno, aktorka musiała więc bezpośrednio stamtąd podążyć autem do Mijskiego, aby tam wystąpić znów w tej samej roli. Na przebycie drogi miała 20 minut, nie mogła więc rozcharakteryzować się i wsiadła do auta w kostjumie. Do tego wszystkiego jednak — nie chciała, bynajmniej, zrezygnować ze spełnienia obowiązku dobrej obywatelki po drodze więc — auto przystanęło przed lokalem wyborczym, „Julasiewiczowa” oddała głos, no i — w kwadrans później już znajdowała się znów na scenie Teatru Miejskiego...

Tak to bohaterka Zapolskiej wprawiła w niemale zdumienie cały lokal wyborczy, ale — apełnita sumieniem swój obowiązek...

Remus.

250 klm. raid dookoła Łodzi zainauguruje w kwietniu sezon motocyklowy w Polsce.

W Łodzi odbędzie się zjazd gwiazdzisty, raid Łódź - Poznań - Bydgoszcz Warszawa, mistrzostwa klubowe oraz kilometrelance.

W Warszawie odbyło się walne zgromadzenie Polskiego Związku Motocyklowego na którym interesy sportu motocyklowego Łodzi bronił pp.: Fude i Leopold Rode. Na posiedzeniu tem ułożono również bardzo bogaty kalendarzyk. Motocykliści polscy rozpoczynają sezon sportowy nieco wcześniej, niż automobilści, gdyż pierwsza ich impreza odbędzie się w dniu 29 kwietnia. Przedtem jednak czeka Polski Związek Motocyklowy poważna praca, a mianowicie przyjęcie i przeprowadzenie przez nasze terytorium niemieckiego raidu międzynarodowego.

Raid ten, organizowany przez Ogólnoniemiecki Automobilklub, rozpocznie się w Kolonii i, idąc przez północne Niemcy, w dniu 28 marca dotrze do Gdańska poprzez korytarz pomorski. Następnie po jednodniowym odpoczynku w Gdańsku, raid przejedzie do Wrocławia, drogą przez Tczew, Bydgoszcz, Wałbrzych, Poznań, Srem, Gostyń i Rawicz. W dn. 31 marca nastąpi etap z Wrocławia do Krakowa przez Zabrze, Tychy, Brzeruń, Oświęcim i Spytkowice, poczem 1 kwietnia raid opuści ostatecznie terytorium polskie, udając się przez Myślenice, Spytkowice, Rawkę, Jabłonkę i Chyżne ku granicy czeskiej. Koniec tego etapu przypada w Budapeszcie, skąd przez Pragę czeską raid przejedzie do Monachium, gdzie się rozwiąże.

Polski Związek Motocyklowy, uzyskawszy poparcie władz dla tej pięknej imprezy sportowej, z całą energią przygotowuje się do przyjęcia raidu w szczególności dużego nakładu pracy wymaga przygotowanie punktu etapowego w Krakowie, a to z tego powodu, że w raidzie uczestniczyć będzie przypuszczalnie kilkuset motocyklistów ze wszystkich krajów Europy. Jest bardzo prawdopodobne, że jeźdźcy polscy również staną do konkurencji, pomimo olbrzymich kosztów, jakie to za sobą pociągnie.

Co się tyczy krajowego kalendarza sportowego, to postanowiono zorganizować

wać w ciągu tegorocznego sezonu następujące imprezy:

29 kwietnia — raid dookoła Łodzi na dystansie 250 klm.
6 maja — wyścig pod Warszawą na dystansie 50 klm.
12 maja — jazdę nocną w Poznaniu.
20 maja — wyścig pod Poznaniem na dystansie 35 klm.
27 maja — Tourist Trophy na Śląsku, koło Cieszyńska, na dystansie 220 klm.
2 — 4 czerwca — raid Łódź — Poznań — Bydgoszcz — Grudziądz — Warszawa.

17 czerwca — wyścig kilometrowy w Poznaniu.

24 czerwca — raid w województwie warszawskim na dystansie około 250 klm.

1 lipca — wyścig o mistrzostwo klubu w Grudziądzu na dystansie 200 klm.

15 lipca — wyścig naprzelaj Poznań — Sroda na dystansie około 40 klm.

22 lipca — mistrzostwo torowe Polski i zjazd gwiazdzisty do Warszawy.

29 lipca — próbę zużycia benzyny w Poznaniu.

15 sierpnia — wyścig o mistrzostwo klubu Union w Łodzi na dystansie 250 klm.

12 sierpnia — wyścig o mistrzostwo Łódzkiego Towarzystwa Kolarskiego na dystansie 220 klm.

19 sierpnia — wyścig górski, 2 września — mistrzostwo Polski na szosie pod Grudziądem na dystansie 300 klm.

9 września — zjazd gwiazdzisty do Łodzi i gimkhane tamże, oraz

23 września — wyścig kilometrowy w Łodzi.

Jak zatem widzimy kalendarz motocyklowy jest bardzo obfity i urozmaicony. Mamy więc w perspektywie sezon sportowy piękny i interesujący.

Miejmy nadzieję, że stowarz. Polskiego Związku Motocyklowego doprowadzą sport motocyklowy w Polsce do rozkwitu, jaki notujemy oddawna zagranicą.

Łódzcy kolarze

wezmą udział w sztafecie kolarskiej ku czci Marszałka Piłsudskiego.

Dowiadujemy się, że w dniu 18 marca r.b. ku czci Imienia Marszałka Piłsudskiego wyruszy z Leszna poprzez Poznań — Kłodawę — Kutno — Łowicz — Sochaczew sztafeta kolarska na rowerach która zawiezie życzenia Marszałkowi. W sztafecie tej weźmie udział kilkunastu najlepszych długodystansowców kolarzy z Łodzi, p. puszczałnie: mistrz Polski Jerzy Waliński (TZS), Marczewski Szonrok (PTC.), Morga (PTC.), Miller (Union), Zyzert (TZB.), Boczkowski i Szymański (LKS.), oraz kolarze z Pogoni — Rapidu i innych towarzystw kolarskich.

W tym celu w dniu dzisiejszym o godzinie 8.30 wiecz. odbędzie się z udziałem przedstawicieli DOK. 4 konferencja wszystkich klubów kolarskich w lokalu LKS, na którym szczegółowo zostanie opracowany program tej doniosłej uroczystości kolarskiej.

Sztafeta poznańska dobiegnie do Kłodawy gdzie odda ukryte w pałeczce życzenia sztafecie łódzkiej która już omijając Łódź zawiezie je do Warszawy, gdzie w Belwederze zostanie wręczona Marszałkowi. Na wręczyciela pałeczki sztafetowej upatrzony jest mistrz Polski Jerzy Waliński (TZS.). Równocześnie

chodzić będzie o ustalenie najlepszego czasu, co i w świecie kolarskim ma nie małe znaczenie.

Walki o mistrzostwo Łodzi.

Wyniki dnia wczorajszego.

II gimn. Żyd. Męskie — Sek. Mł. Rzem. 7:1.

Fajberg — Sikora 21:16; 23:21 (2:0)

Garkawi — Kwaśniewski 21:15; 21:16 (2:0)

Pruszycki — Chmielecki 21:12; 13:21 (1:1)

Unger — Siciński 21:14; 21:8; (2:0)

Wyróżnili się Unger i Garkawi.

L. K. S. II — L. GAYERA 8:0

Ickowicz — Alaszewski 21:19; 21:19 (2:0)

Korelli — Mayer 21:12; 21:19; (2:0)

Jastrzębski — Perzyński 21:14; 21:16; (2:0)

Sztolenwerk — Lachman 21:10; 21:18 (2:0)

Koncertowa gra Sztolenwerka, który wygrywa z łatwością.

Stow. Mł. Pol. — Oratorium 3:5.

Gruszczyński — Krakowiak 14:21; 16:21 (0:2)

Kaczmarek I — Świętosławski 20:22; 17:21 (0:2)

Kaczmarek II — Bartolik 21:18; 10:21 (1:1)

Kazimierski — Frajdos 21:6; 21:16 (2:0)

Hasmonea I — Gimn. Brauna 3:5.

Haneman — Stolarow 11:21; 16:21 (0:2)

Kahan — Lewiński 24:22; 18:21 (1:1)

Szjewski — Gaganaszewi 27:17; 20:22 (1:1)

Marek — Szotland 25:23; 17:21 (1:1)

Niezasłużona porażka „Hasmonei” która zasłużyła na wynik remisowy.

Dobrze grający Kahan, przegrywa niezasłużenie u Lewińskiego. Słabo grający Szjewski wychodzi remisowo.

Hasmonea II — I Gimn. Żyd. Męskie 5:3.

Rozenberg — Żelechowicz 21:7; 21:13 (2:0)

Librach — Reznik 14:21; 20:22 (0:2)

Sztajnsberg — Lanenberg 21:13; 21:6 (2:0)

Frydman — Reznik 17:21; 21:16 (1:1)

Wyróżnił się Steinsberg, bijąc dobrego Lanenburga.

— ab —

Hakoah rozpoczyna sezon

i zmierzy się z Unionem.

Jak się dowiadujemy w nadchodzącą sobotę rozpoczyna sezon footballowy Z. K. S. Hakoah. Na pierwszy ogień idzie spotkanie z S. S. Union, które odbędzie

się na boisku D. O. K. Skład I-ej drużyny Hakoah nie ulega zmianie i najprawdopodobniej wystąpią niebiescy w identycznym składzie co w roku ubiegłym.

Herbstreich otrzymał wykreślenie z Ł.T.S.G.

Dowiadujemy się, że głośny ostatnimi czasy „wedrowny” piłkarz Ł. T. S. G. Herbstreich, który jak wiadomo zgłosił akces do Legii stołecznej, otrzy-

mał od zarządu swego klubu wykreślenie. W myśl więc przepisów Herbstreichowi nie wolno będzie w ciągu 12 miesięcy występować w innej drużynie.

Rozgrywki o puchar angielski

Jakie wyniki uzyskano w sobotę.

Szósta runda rozgrywek o puchar angielski przyniosła faworytom zasłużone zwycięstwo. Do finału najprawdopodobniej dojdą Huddersfield i Arsenal.

W rozgrywkach o mistrzostwo I-ej ligi w dalszym ciągu prowadzi Everton, mimo, iż stracił punkt.

Ubiegłej soboty uzyskano wyniki:

Puchar angielski: Blackburn — Manchester U. 2:0, Sheffield U. — Rotherham 3:0, Huddersfield — Tottenham 6:1, Arsenal — Stoke 4:1.

I Liga: Burley — Middlesbrough 1:1, Bury — Birmingham 2:3, Liverpool

— Bolton Wanderer 4:2, Portsmouth — Cardiff C. 3:0, Westham U. — Everton 0:0.

II Liga: Swansea — West Bromwich 3:2, Wolverhampton — Southampton 2:1, Hull City — Chelsea 0:2, Leeds U. — Grimshy T. 0:0, Manchester C. — Blackpool 4:1, Port — Vale — Rotts

Couty 3:0, Preston R. C. — Clapton O. 0:0, South Shields — Oldham A. 0:3, Tullham — Bristol C. 2:1.

Szkocka Liga: Aberdeen — Raith Rovers 3:0, Boness — Clyde 0:0, St. Johnstone — Falkirk 2:1.

Fascynujące zdjęcie z meczu o mistrzostwo Genui.

**Nareszcie
dawno oczekiwana
premiera!**

Pierwszy raz w Łodzi!

Niezwyciężony król Humoru!

Dowcip, śmiech i zdrowy humor to najważniejsze potrzeby wszystkich miłośników kina

CHARLIE CHAPLIN

w szampańskiej tryskającej werwą, humorem i temperamentem farsie p. t.

„BOKSER i gwiazda ekranu”

W filmie tym **CHARLIE CHAPLIN** przechodzi sam siebie

Film ten znoszą każdego w dz. do

Początek o g. 3.30 soboty i niedziele o 1 pp. Na 1-szy seans wszystkie miejsca po 75 gr.
P. większa orkiestra pod kier. p. Sandomierk-ego.

APOLLO

Konstantynowska 16

Dziś i dni następnych!

Monumentalne arcydzieło podł. powieści hr. LWA TOŁSTOJA.

ZMARTWYCHWSTANIE

Epokowy dramat, opiewający tragiczne skutki lekkomyślnych miłości księcia w 10 aktach.

W rolach głównych: **Dolores del Rio i Rod La Rocque.**

Obraz ilustrowany śpiewami chóru artystycznego „Harmonja”.

Dawno oczekiwany przez całą Polskę film narodowy p. t.

Polnia Restituta

wkrótce

ODEON — APOLLO

LECZNICA

Lekarzy specjalistów i gabinet dentystyczny przy Górnym Ryńku.

Piotrkowska 294, tel. 22-89
(przy przystanku tramw. pabianickich)
przyjmuje chorych w chorobach wszystkich specjalności od g. 10 rano do 6-ej po poł. Szczepienie ospy, analizy (mocz, krew, płwocin etc.) operacje opatrunki.

Porada 3 złote

Wizyty na miejscu Zabieg i operacje od umiary. Kąpiele świetlne. Naświetlania lampą kwarcową. Roentgen. Elektryzacja. Zęby sztuczne, korony złote, platynowe i misty

W niedzielę święta do godz. 2 po p.

Lekarz dentysta

Jakób Karmazyn

ul. Północna 2.

Specjalność białe sztuczne zęby bez podniebienia. Przy wprawianiu sztucznych zębów, usuwanie chorych korzeni bezpłatnie.
Dla uboższych w Kasie Chorych specjalny rabat.

Dr. med. Z. RAKOWSKI

Tel. 27-81

Specjalista cho. ob. uszu, nosa, gardła i płuc.

Konstantynowska 9

Przyjmuje 12-2 i 5-7.

Dr.

ST. BIBERGAL

MONIUSZKI 11 — Tel. 63-22

Choroby skórne i weneryczne

elektroterapia.

Przyjmuje od 8-10 r. od 5-8 wiecz.

Do-ktor
Wolkowyski

Zachodnia Nr 57.

Cegielniana 19)

Choroby skórne

weneryczne

Leczenie lampą

kwarcową.

Przyjmuje od

1 do 2-aj i

od godz. 4-8

W niedzielę i święta

od 11-1.

Dla Pań od godz.

4-5 oddzielna re-

cepcjalna tel. 37-70

Dr. med.

BRAUN

Południowa Nr 23

tel. 40-26

Specjalista chorób

skórnych i wene-

rycznych. Leczenie

światłem. (Lampa

kwarcowa

przyjmuje od 9-11

rano i od 5-8 pp

Dr. HELLER

Choroby skórne

i weneryczne

przeprowadził się

na ul.

Nawrot 2

do 10 r. 1-2 i 4-8

dla pań spec. od

4-5

dla niezamożnych

ceny leczenia.

CASINO

Dziś i dni następnych!

Obraz niesamowitej grozy z epoki poprzedzającej zabójstwo **Cara Aleksandra II**

p. t.

**NEWOLNICY
CARSKIEGO
KNUTA**

Scenariusz osnuty na tle wstrząsającej powieści

Piotra Newskiego „Dan szewowie”

Realizacja i reżyserja: **Hans Sturm.**

W rolach głównych dwie fascynujące gwiazdy ekranu:

**Mona Maris
i Henryk George.**

Epopea czasów pańszczyźnianych

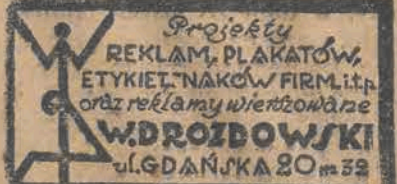
Bunt rozszalałych mas chłopskich.

Przymusowe małżeństwa pod nahaijką.

Tortury. Przemoc. Egzekucje. Mrok.

Orkiestra symfoniczna pod kier. p. L. KANTORA.

Początek seansów o godz. 4.30 p. p.

Dr. med.
Różanet

Dzielnia Nr 9.

Tel. Nr 28-98.

Choroby skórne.

weneryczne i mo-

czopliwosc.

Przyjmuje

od 8-10 - od 5-8

Leczenie lampą

kwarcową

Oddzielna pocze-

kajnia dla Pań.

Dla Pań od 3-5

po poł.

Doktor

L. Prybucki

Zawadzka Nr 1

Telefon Nr 25-33.

Choroby skórne

włosów wenerycz-

ne i mocznicy we

leczenie światłem

Lampa kwarcowa

promieniami

Röntgena.

Przym. od 9-2 i 5-8

Dla pań od 4-6.

Oddzielna pocze-

kajnia.

Dr. med.

Lubicz

Cegielniana 43

Tel. 41-32.

Specjalista chorób

skórnych, wenerycz-

nych i mocznicy

wych. Naświetlanie

lampą kwarcową.

Przyjmuje od

g. 8 do 10 rano

i od 5-8 w.

Dla pań od 3-5

oddzielna poczekal-

nia.

Lekarz - Ledysta

F. Horowicz

przyjmuje w lez-

nicy przy ul. Piotrk-

owskiej 294

codziennie od god.

2-7 wiecz.

Zginal
pies

wyżł brązowy z
plamami bez szereci
na grzbiecie. Łask.
znalazca odprowa-

dzi za

wynagrodzeniem

Nowa-Cegielniana

Nr 19. LIS.

Rajmowany

korespondent

polsko-niemiecki

prawnik

poszukuje

zajęcia na godziny

wieczorowe.

Referencje. Oferty

sub „Kor. 40”

Rozma te

Potrzebna zdolna i

uczenica. Zgła-

sząć się Szkolna 27

Zielńska Pracownia

sukien

Potrzebny męsko-

damski pracow-

nik fryzjerski. Kinas.

Rokicińska 12.

2 pokoje z kuchnią

w Radogoszczu

5 min. od przystan-

ku słoneczne w sli-

nym ogródku do wy-

na, cca. Wiadomość

u wóznego Dyrektora

Łódzkiej Kasa Lek-

Dojazdowych, Piotrk-

owska 96

Motocykl Indian z

wózkami stan

pierwszorządny ta-

tno sprzedam. Roki-

cińska 34 pierwsze

piętro prawo. na-

przeciwko fabryki

Widzewska. 11

Prenumerata

W Łodzi zł. 400 miesięcznie. — Zamiejscowa 5 zł.

miesięcznie. — Zagranica 7 złotych miesięcznie.

Odnośnienie do domów 10 groszy.

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49.

Telefony redakcji 27-24, 36-13, 36-14

Telefon administracji 22-16

Godziny przyjęć redakcji 6-2

po poł. Rekopisów niezamówio-

nych nie swraca się.

Ogłoszenia:

ZWYCZAJNE: 8 gr. za wiersz milimetry (na stronie 10 szpalt).

40 groszy za wiersz milimetry (na stronie 4 szpalt) Zaręczynowe i zaślubin

tekście 10 zł Zamiejscowe o 50 proc. Zagr o 100 proc. drożej Za terminowy druk

ogłoszeń administr. nie odpowiada Drohne 10 gr Poszuk pracy 5 gr Naime 50 gr.

Ogłoszenia kolorowe (minimaina wielkość ćwierć strony) 100 procent drożej